

Rb Arnhem, 27 augustus 2008, Montis v het Anker

Eindvonnis: [IEPT20090610, Rb Arnhem, Montis v Het Anker](#)

AUTEURSRECHT

Model Twiggy niet inbreukmakend

- [Niet dezelfde totaalindruk als modellen Charly en Chaplin: bank in plaats van eetkamerstoel en ontbreken wielen, geen kruisverbinding bij de poten, geen s-vorm in de rugleuning en poten en een vaste, gladde bekleding.](#)

Kenmerkend voor de Charly en de Chaplin (zie onder 2.3.) zijn onder meer de ranke poten, onderin verbonden door een kruisverbinding, de doorlopende bekleding in de armleggers en de rugleuning en de lichte s-vorm van de rugleuning die doorloopt in de poten.

Daarnaast heeft Het Anker gewezen op de kenmerken de plooivorming als gevolg van de losse stoffering, de afwezigheid van een 'kapregel' aan de bovenzijde van het frame en de wioldoppen. Hoewel onmiskenbaar enige van de bovengenoemde elementen zijn overgenomen in de Twiggy - de ranke poten, de doorlopende bekleding- maakt dit naar het oordeel van de rechtbank niet dat gesproken kan worden van eenzelfde totaalindruk. Dat geldt met name waar de Twiggy een bank is en geen eetkamerstoel zoals de Charly en de Chaplin. Maar ook overigens is sprake van verschillen op meet dan ondergeschikte onderdelen. De Twiggy heeft geen wielen, geen kruisverbinding bij de poten, geen s-vorm in de rugleuning en poten en een vaste, gladde bekle-

ding. Al met al maakt het bovenstaande dat Het Anker met de Twiggy geen inbreuk maakt op een eventueel aan Montis toekomend auteursrecht op de Charly en de Chaplin.

Rechtsverwerking Montis inzake modellen Armada, de Twist, de Bingo, de Cleopatra en de Rio

- [Door na gesprek meer dan een jaar te wachten, en ondertussen gebruik te maken van de door Het Anker verstrekte informatie ten opzichte van derden, heeft Montis bij Het Anker het gerechtvaardigde vertrouwen gewekt dat zij ten aanzien van de Armada, de Twist, de Bingo, de Cleopatra en de Rio haar aanspraken zou laten varen](#)

Montis heeft zich dus eind 2003 al gerealiseerd - en zij heeft zich ook moeten realiseren- dat zij mogelijk aanspraken had jegens Het Anker. Dit volgt reeds uit de in 4.4. genoemde opmerkingen van Van Straaten over de gelijkenis tussen de Charly en Chaplin enerzijds en de Bingo anderzijds en over de ontbrekende kruisverbinding bij de stoelen van Het Anker. Deze discussie staat daarmee ook aan de basis van het bij Het Anker opgewekte vertrouwen. Desondanks heeft Montis nagelaten Het Anker direct of kort nadien aan te spreken. Dit had wel op haar weg gelegen, temeer nu zij wel gebruik heeft gemaakt van de kennis en proceservaring van Het Anker in het kader van de door haar tegen derden aangespannen of aan te spannen procedures. Het Anker heeft onbetwist gesteld dat het meer dan een jaar heeft geduurd alvorens Montis, op de meubelbeurs in Keulen in januari 2005, voor het eerst bezwaren kenbaar heeft gemaakt tegen de vormgeving van een aantal stoelen van Het Anker. Dat ging toen om de Armada, Bingo, Kira, Twiggy en Twist. Tegen de Cleopatra en de Rio heeft Montis pas in 2006 bezwaren geuit. De rechtbank is van oordeel dat Montis, door aldus te handelen en vervolgens na te laten, bij Het Anker het gerechtvaardigde vertrouwen heeft gewekt dat zij ten aanzien van de Armada, de Twist, de Bingo, de Cleopatra en de Rio haar aanspraken zou laten varen. De rechtbank acht het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid dan ook onaanvaardbaar dat Montis na (meer dan) een jaar haar aanspraken alsnog geldend heeft gemaakt. De vorderingen van Montis zullen ten aanzien van deze stoelen de Armada, Twist, Bingo, Cleopatra en Rio - daarom worden afgewezen

Montis toegelaten tot tegenbewijs inzake afspraak over model Kira

- [de rechtbank acht bewezen dat de afspraak tussen partijen uitsluitend inhield dat Het Anker de rits zou verplaatsen en Montis vervolgens haar bezwaren zou laten varen. Het laat zich anders immers moeilijk verklaren waarom Het Anker zich moeite zou getroosten de aanpassingen te doen aan één van haar modellen en daarvoor kosten te maken, als zij daarmee geen enkele zekerheid zou hebben dat de discussie daarmee teneinde zou zijn](#)

De rechtbank acht bewijslevering noodzakelijk ten einde te kunnen vaststellen wat partijen ten aanzien van de Kira hebben afgesproken. Ingevolge de hoofdregel van

artikel 150 Rv, draagt Het Anker de bewijslast van de inhoud van de afspraak over de Kira. Zij beroept zich immers, bij wege van bevrijdend verweer, op de rechtsgevolgen van de overeenkomst. Gelet op (i) de afspraak over het verlengen van de rits met 10 centimeter bij de Kira, die tussen partijen niet in geschil is, (ii) de context waarin deze afspraak geacht moet worden te zijn gemaakt waarin Montis Het Anker aanspreekt op auteursrechtinbreuk en slaafse nabootsing door de Kira en ten slotte (iii) het inmiddels door de rechtbank als vaststaand aanvaarde feit dat Het Anker conform deze afspraak heeft gehandeld, acht de rechtbank het voorhands bewezen dat de afspraak tussen partijen uitsluitend inhield dat Het Anker de rits zou verplaatsen en Montis vervolgens haar bezwaren zou laten varen. Het laat zich anders immers moeilijk verklaren waarom Het Anker zich moeite zou getroosten de aanpassingen te doen aan één van haar modellen en daarvoor kosten te maken, als zij daarmee geen enkele zekerheid zou hebben dat de discussie daarmee teneinde zou zijn. Montis is ook niet specifiek geweest wanneer partijen dan verder zouden praten en welke resultaten dan beoogd werden, terwijl Montis evenmin heeft gesteld, laat staan aannemelijk heeft gemaakt, dat zij conform de beweerdelijk gemaakte afspraak inderdaad heeft getracht tot nadere afspraken te komen. De rechtbank zal Montis echter in de gelegenheid stellen tegenbewijs te leveren van het behoudens dat tegenbewijs als vaststaand aangenomen feit dat partijen bij gelegenheid van de beurs in Keulen in januari 2005 hebben afgesproken dat Montis haar bezwaren tegen de Kira zou laten varen indien Het Anker de rits op de achterzijde van de Kira met 10 centimeter naar boven zou verlengen.

Vindplaatsen: [Boek9](#); IER 2008, nr. 76, p. 311, m.nt. Grosheide

Rb Arnhem, 27 augustus 2008 (gecorrigeerde versie d.d. 8 september 2008)

(M.J. Blaisse)

Vonnis

RECHTBANK ARNHEM

Sector civiel recht

Zaaknummer/rolnummer: 159681/HA ZA 07-1380

Vonnis van 27 augustus 2008

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid MONTIS DESIGN B.V.,

Gevestigd te Dongen,

eiseres,

procureur mr. A.T. Bolt,

advocaten mr. M.W. Rijdsdijk en mr. N.D.R. Nefkens te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid B.V. MEUBELINDUSTRIE HET ANKER DRUTEN,

Gevestigd te Druten,

gedaagde,

procureur mr. E.A. van der Dussen,

advocaat mr. M. Brainich van Brainich Felth te Amsterdam.

Partijen zullen hierna Montis en Het Anker genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnissen van 17 oktober 2007

- het proces-verbaal van comparitie van 24 januari 2008

- de akte van Het Anker

- de akte tot overlegging producties van Montis

- de akte uitlating producties en overlegging producties van Het Anker

- de pleidooien en de ter gelegenheid daarvan in het geding gebrachte akte tot overlegging producties van Montis, producties van Het Anker alsmede de door beide partijen overgelegde pleitnotities.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Montis drijft een onderneming binnen de designmeubelenbranche. Via een dealernetwerk biedt zij haar meubelen wereldwijd aan. Montis bedient het 'hogere segment' van de meubelmarkt.

2.2. Het Anker exploiteert eveneens een onderneming binnen de meubelenbranche. Zij legt zich uitsluitend toe op de fabricage en verkoop van zitmeubelen met lederen bekleding. Het Anker bedient het 'middensegment' van de markt. Mede onder de in 2008 gelanceerde merknaam "L'Ancora" exporteert zij meubelen naar andere landen binnen Europa.

2.3. In 1983 heeft Montis het stoelmodel Charly op de markt gebracht en in 1987 het, wat vormgeving betreft identieke doch in maatvoering kleinere model, Chaplin. Het zijn beide eetkamerstoelen die zich kenmerken door ranke aluminiumpoten, onderin verbonden door een kruisvorm, met doorlopende bekleding in de armleggers - van opzij bijna rechthoekige vlakken- en de door de maatvoering massief ogende rugleuning. De rugleuning heeft van opzij gezien een lichte s-vorm, die is doorgezet in de achterpoten. De Charly en de Chaplin zijn beide in 1983 ontworpen door Gerard van den Berg, voormalig directeur en grootaandeelhouder van Montis. In maart 1990 heeft Gerard van den Berg zijn auteursrechten op de Charly en de Chaplin overgedragen aan Montis.

2.4. Op 19 april 1988 is voor de Charly en de Chaplin een internationaal modeldepot verricht dat op 12 juli 1988 is ingeschreven. Deze inschrijving is niet vernieuwd.

2.5. Het Anker heeft in haar collectie onder meer de stoelmodellen Kira, Rio, Bingo en Cleopatra opgenomen. Voorheen maakten ook de Twist, Armada en Twiggy deel uit van de collectie van Het Anker. Al deze zitmeubelen kenmerken zich door ranke poten en een stalen frame waarover als bekleding een losse of vastzittende lederen hoes is geschoven.

Met uitzondering van de Rio en de Twiggy zijn alle genoemde zitmeubelen eetkamerstoelen.

De Twiggy is een bank en de Rio is een bijzetstoel (bij een bank).

2.6. In of omstreeks de jaren '90 van de vorige eeuw zijn meer eetkamerstoelen op de markt gekomen met

(enige of meer) kenmerken als onder 2.3. en 2.5. geschetst, afkomstig van verschillende meubelfabrikanten en uitgevoerd in verschillende varianten en stofferingen. Deze stoelen worden met een verzamelterm ook wel omschreven als 'magere eetkamerstoelen'.

2.7. In 2003 is het Anker door een derde partij, eveneens een meubelfabrikant, in rechte aangesproken wegens vermeende auteursrecht- en modelrechtinbreuk. Het Anker heeft in die periode contact gezocht met Montis. De toenmalige directeur van Montis is tweemaal bij Het Anker op bezoek geweest. Begin 2004 heeft Het Anker het procesdossier in de betreffende zaak aan Montis ter inzage afgegeven.

2.8. Tijdens een internationale meubelbeurs in Keulen, Duitsland, heeft Montis via haar Duitse advocaat bij brief van 18 januari 2005 Het Anker gesommeerd de exploitatie van vier meubelmodellen, te weten de Bingo, Twist, Twiggy en Armada te staken en gestaakt te houden. Vervolgens hebben partijen een aantal mondelinge afspraken gemaakt.

2.9. Montis heeft een vaststellingsovereenkomst ('Vereinbarung') opgesteld en op 20 februari 2005 aan Het Anker gezonden. Deze overeenkomst heeft Het Anker niet ondertekend, evenmin als een nadien door Montis aan Het Anker voorgelegde aangepaste vaststellingsovereenkomst.

3. Het geschil

3.1. Montis vordert, enigszins samengevat, dat Het Anker:

1. wordt verboden inbreuk te maken op de auteursrechten van Montis, meer in het bijzonder om producten identiek aan of in overwegende mate lijkend op de meubelmodellen van Montis, in het bijzonder de modellen Kira, Cleopatra, Bingo, Rio, Twist, Twiggy en Armada, openbaar te (doen) maken en/of te (doen) veeleelvoudigen, op straffe van een dwangsom van EUR 10.000,00 voor iedere overtreding en voor iedere dag dat deze overtreding voortduurt,

2. wordt geboden binnen veertien dagen na dit vonnis op straffe van een dwangsom van EUR 5.000,00 voor iedere overtreding en voor iedere dag, aan de advocaat van Montis, onder overlegging van kopieën van offertes en/of facturen en/of bankafschriften en/of andere relevante documenten of bescheiden een schriftelijke, door een registeraccountant gecontroleerde en gewaarmerkte volledige opgave te verstrekken van:

a. het aantal gefabriceerde en/of ingekochte en/of geïmporteerde en/of verkochte en/of in voorraad zijnde en/of op andere commerciële wijze in het verkeer gebrachte inbreukmakende producten,

b. de kostprijs, de inkoop- en de verkoopprijs van de inbreukmakende producten, alsmede de door Het Anker door de verhandeling van de inbreuk makende producten genoten bruto- en nettowinst, berekend conform de variabele kostprijsberekeningsmethode,

c. de namen, adressen, telefoon- en faxnummers, web- en e-mailadressen van de afnemers van de inbreukmakende producten, niet zijnde particulieren,

d. de namen, adressen, telefoon- en faxnummers, web- en e-mailadressen van de fabrikant, (mede-)importeurs,

tussenpersonen, leveranciers en mede-aanbieders van de inbreukmakende meubelmodellen,

e. de voorraad inbreukmakende producten, promotiemateriaal en andere dragers, waarop de inbreukmakende producten zijn afgebeeld of op worden vermeld, gespecificeerd naar soort, oplage en/of datum,

3. wordt veroordeeld binnen zeven dagenna dit vonnis op straffe van een dwangsom van EUR 5.000,00 voor iedere overtreding en voor iedere dag, alle inbreukmakende producten terug te halen bij al haar vestigingen en de afnemers c.q. derden, niet zijnde particulieren, en deze producten, alsmede haar voorraad inbreukmakende producten, het promotiemateriaal en de adresdragers waarop de inbreukmakende producten zijn afgebeeld of op worden vermeld, binnen dertig dagen na dit vonnis aan een erkend vernietigingsbedrijf af te staan ter vernietiging op kosten van Het Anker en Montis daarvan bewijs te sturen,

4. wordt veroordeeld binnen eenentwintig dagen na dit vonnis aan Montis (materiële) schadevergoeding te betalen, die wordt begroot op de gemiddelde winst van Montis op het desbetreffende model vermenigvuldigd met het door Het Anker ingekochte ongeoorloofde vermenigvuldigingen van dat model, dan wel een door de rechtbank vast te stellen schadevergoeding per ingekocht exemplaar van een ongeoorloofde vermenigvuldiging,

5. wordt veroordeeld binnen eenentwintig dagen na dit vonnis (immateriële) schadevergoeding te betalen, die wordt begroot op de gemiddelde winst van Montis op het desbetreffende model vermenigvuldigd met het aantal door Het Anker ingekochte dan 'wel geproduceerde ongeoorloofde veeleelvoudingen van dat model, dan wel een door de rechtbank vast te stellen schadevergoeding per ingekocht dan wel geproduceerd exemplaar van een ongeoorloofde veeleelvoudiging.

6. wordt veroordeeld in de proceskosten, waaronder de buitengerechtelijk gemaakte kosten, in het bijzonder de werkelijk gemaakte kosten,

7. wordt veroordeeld binnen eenentwintig dagen na dit vonnis aan Montis de onrechtmatig genoten nettowinst af te dragen.

3.2. Ter onderbouwing van haar vorderingen voert Montis, kort samengevat, het volgende aan.

Het Anker maakt, door het fabriceren en op de markt brengen van de meubelmodellen genoemd in 3.1. onder I, inbreuk op het aan Montis toekomende auteursrecht op de stoelen Charly en Chaplin. Voorts is, waar de bedoelde zitmeubelen van Het Anker zijn aan te merken als slaafse nabootsingen van de Charly en de Chaplin, sprake van onrechtmatig handelen. Het gaat om kopieën die (nagenoeg) identiek zijn aan de originele modellen, terwijl daartoe volgens Montis geen noodzaak bestaat. De stoelen worden bovendien geleverd in nagenoeg dezelfde kenmerkende kleuren als Charly en Chaplin. Het Anker opereert in dezelfde markt als Montis en lift aldus mee op Montis' marketinginspanningen. De Kira, Bingo en Rio maken deel uit van de huidige collectie van Het Anker. De stoelen Twist, Twiggy en Armada worden niet meer aangeboden op de website van Het Anker maar Montis voert aan dat

het haar onbekend is of die stoelen nog in de collectie van Het Anker zijn opgenomen. Ten slotte betoogt Montis dat zij heeft geconstateerd dat ongeoorloofde nabootsingen die afkomstig zijn van Het Anker door Nederlandse handelaren worden aangeboden en aangeduid als imitaties van de Charly en de Chaplin,

3.3. Het Anker voert een aantal verweren. Kort samengevat komen deze op het volgende neer.

In de eerste plaats voert Het Anker aan dat Montis model noch auteursrechtelijke bescherming op de Charly en de Chaplin (meer) toekomt.

In de tweede plaats is Het Anker van mening dat geen overeenstemming bestaat tussen de stoelen van Montis en van haarzelf en dat evenmin sprake is van slaafse nabootsing.

In de derde plaats voert Het Anker aan dat Montis zich beroept op bescherming van een met de door de Italiaan Mario Bellini op de markt gebrachte 'Break' in 1976 ingezette – stijl terwijl een stijl zich niet leent voor auteursrechtelijke bescherming.

Ten slotte beroept Het Anker zich erop dat, indien al sprake zou zijn van auteursrechtelijke bescherming, dat auteursrecht is verwaterd.

3.4. Indien, zo betoogt Het Anker verder, al sprake zou zijn van niet vervallen (auteursrechtelijke) bescherming van de Charly en de Chaplin of van ontoelaatbare overeenstemming tussen de Charly en Chaplin en één of meer stoelen van Het Anker, heeft te gelden dat Montis moet worden gehouden aan de mondelinge vaststellingsovereenkomst die zij bij gelegenheid van de meubelbeurs in Keulen in januari 2005 met Het Anker heeft gesloten. Subsidiair beroept Het Anker zich op misbruik van recht door Montis en meer subsidiair stelt zij zich op het standpunt dat sprake is van rechtsverwerking.

3.5. Ten aanzien van de stelling van Montis dat afnemers van Het Anker ongeoorloofde nabootsingen van de Charly en de Chaplin aanbieden als imitatie merkt Het Anker ten slotte, kort samengevat, op dat uitingen van derden haar niet kunnen worden tegengeworpen.

4. De beoordeling

4.1. In deze procedure is in de eerste plaats aan de orde of aan de Charly en Chaplin van Montis (nog) auteursrechtelijke bescherming toekomt en in de tweede plaats of Het Anker door het fabriceren en op de markt brengen van de onder 3.1. onder 1 genoemde zitmeubelen inbreuk maakt op dat eventueel aan Montis toekomende auteursrecht dan wel sprake is van als onrechtmatig te kwalificeren slaafse nabootsingen.

Partijen hebben hun standpunten over en weer uitvoerig toegelicht en bepleit. De rechtbank zal eerst ingaan op de drie onder 3.4. genoemde bevrijdende verweren van Het Anker.

Indien en voor zover die verweren immers gehonoreerd worden, kan een verdere inhoudelijke beoordeling achterwege blijven.

rechtsverwerking

4.2. De rechtbank zal aanvangen met bespreking van het verweer van Het Anker dat Montis het recht heeft verwerkt haar mogelijke aanspraken - uit hoofde van auteursrecht of wegens slaafse nabootsing - jegens Het

Anker geldend te maken. Dit verweer van Het Anker ziet in de eerste plaats, zo moet uit de motivering worden afgeleid op de stoelen Bingo, Twist, Armada en Cleopatra. Het Anker stelt dat Montis, door medewerking te verlenen aan procedures tegen derden over de vier hier genoemde stoelen en door Het Anker niet op de hoogte te stellen van haar eigen bezwaren tegen deze stoelen terwijl zij daarvoor ruimschoots de tijd had, haar rechten heeft verwerkt. Ter comparitie heeft Het Anker daaraan toegevoegd dat Montis eind 2003 eveneens bekend was met het bestaan van de in 2003 door Het Anker gelanceerde Rio, terwijl Montis pas in 2007 voor het eerst tegen die stoel bezwaar heeft gemaakt. De rechtbank begrijpt uit dit betoog dat het beroep op rechtsverwerking tevens heeft te gelden ten aanzien van de Rio.

4.3. De rechtbank stelt voorop dat in het algemeen van rechtsverwerking slechts sprake kan zijn indien de gerechtigde zich heeft gedragen op een wijze die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onverenigbaar is met het vervolgens geldend maken van het betreffende recht. Enkel tijdsverloop levert geen toereikende grond op voor het aannemen van rechtsverwerking. Vereist is de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden als gevolg waarvan hetzij bij de schuldenaar het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat de schuldeiser zijn aanspraak niet meer geldend zal maken, hetzij de positie van de schuldenaar Onredelijk zou worden benadeeld of verzwaaard in geval de schuldeiser zijn aanspraak alsnog geldend zou maken. Deze bijzondere omstandigheden dienen door de partij die zich beroept op rechtsverwerking, te worden gesteld en zo nodig te worden bewezen (HR 29 september 1995, NJ 96, 89).

4.4. Met inachtneming van het hierboven genoemde uitgangspunt komt de rechtbank tot het oordeel dat het verweer van Het Anker dat sprake is van rechtsverwerking doel treft. De volgende omstandigheden zijn bij die beoordeling doorslaggevend.

Eind 2003 is Het Anker in kort geding gedagvaard door een meubelfabrikant uit Oisterwijk (OSP), die stelde dat Het Anker met de productie en exploitatie van de Armada, Twist, Bingo en Cleopatra inbreuk maakte op zijn auteurs- en modelrechten.

Niet in geschil is dat Het Anker met oog op het door haar in die procedure te voeren verweer enige vorm van bijstand heeft verzocht aan Montis. Montis erkent dat Het Anker haar in ieder geval heeft gevraagd om een modelinschrijving. Voorts staat vast dat de heer P. van der Aa, directeur van Het Anker (hierna: Van der Aa) Montis in het kader van dit verzoek om bijstand heeft bezocht en dat de toenmalige directeur van Montis, de heer H. Van Straaten (hierna: Van Straaten) eveneens minimaal tweemaal een bezoek heeft gebracht aan de showroom van Het Anker. Het Anker heeft onweersproken aangevoerd dat Van Straaten de vier op dat moment, in de procedure van OSP tegen Het Anker, in het geding zijnde stoelen, evenals de hierboven genoemde Rio, uitvoerig heeft bestudeerd en dat hij ook in die stoelen heeft gezeten.

Hoewel Montis betwist dat Van Straaten Het Anker op dat moment heeft toegezegd dat de stoelen van Het Anker geen inbreuk maken op de Charly en de Chaplin, staat onweersproken vast dat Montis na het bekijken van de stoelen evenmin bezwaren, van welke aard ook, heeft geuit tegen één van die stoelen. Van Straaten zou in de showroom hebben geconstateerd dat de Bingo wel veel leek op de Charly en de Chaplin, zo verklaart Montis onweersproken, maar tevens heeft hij volgens Het Anker hardop vastgesteld dat het kruis tussen de poten bij de stoelen van Het Anker ontbreekt.

Vast staat ten slotte dat Montis korte tijd later het procesdossier van Het Anker van de procedure tegen OSP-waarin zich ook foto's van de vier stoelen bevondene heeft meegenomen. Bij retournering van het dossier heeft Montis opnieuw geen bezwaren geuit.

4.5. Montis heeft zich dus eind 2003 al gerealiseerd - en zij heeft zich ook moeten realiseren- dat zij mogelijk aanspraken had jegens Het Anker. Dit volgt reeds uit de in 4.4. genoemde opmerkingen van Van Straaten over de gelijkheid tussen de Charly en Chaplin enerzijds en de Bingo anderzijds en over de ontbrekende kruisverbinding bij de stoelen van Het Anker. Deze discussie staat daarmee ook aan de basis van het bij Het Anker opgewekte vertrouwen. Desondanks heeft Montis nagelaten Het Anker direct of kort nadien aan te spreken. Dit had wel op haar weg gelegen, temeer nu zij wel gebruik heeft gemaakt van de kennis en proceservaring van Het Anker in het kader van de door haar tegen derden aangespannen of aan te spannen procedures.

4.6. Het Anker heeft onbetwist gesteld dat het meer dan een jaar heeft geduurd alvorens Montis, op de meubelbeurs in Keulen in januari 2005, voor het eerst bezwaren kenbaar heeft gemaakt tegen de vormgeving van een aantal stoelen van Het Anker. Dat ging toen om de Armada, Bingo, Kira, Twiggy en Twist. Tegen de Cleopatra en de Rio heeft Montis pas in 2006 bezwaren geuit.

4.7. De rechtbank is van oordeel dat Montis, door aldus te handelen en vervolgens na te laten, bij Het Anker het gerechtvaardigde vertrouwen heeft gewekt dat zij ten aanzien van de Armada, de Twist, de Bingo, de Cleopatra en de Rio haar aanspraken zou laten varen. De rechtbank acht het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid dan ook onaanvaardbaar dat Montis na (meer dan) een jaar haar aanspraken alsnog geldend heeft gemaakt. De vorderingen van Montis zullen ten aanzien van deze stoelen- de Armada, Twist, Bingo, Cleopatra en Rio - daarom worden afgewezen.

misbruik van recht

4.8. Het verweer van Het Anker dat sprake is van misbruik van recht behoeft, gelet op het bovenstaande, geen nadere bespreking.

vaststellingsovereenkomst

4.9. Dan komt de rechtbank toe aan bespreking van het verweer van Het Anker dat partijen een vaststellingsovereenkomst zijn aangegaan met betrekking tot de zitmeubelen Bingo, Twist, Kira, Twiggy en Armada. Het Anker stelt dat zij de met Montis in het kader van deze overeenkomst gemaakte afspraken gestand heeft gedaan. Montis kan daarom haar eventuele aanspraken

ten aanzien van deze zitmeubelen evenmin meer geldend maken.

4.10. De rechtbank heeft zich de vraag gesteld of het treffen van een dading relevantie heeft voor het beroep op rechtsverwerking. Dat gaat dan om de Armada, Twist en Bingo. De rechtbank beantwoordt die vraag ontkennend. Het Anker heeft toegelicht dat zij, hoewel zij meende dat van inbreuk geen sprake was, niettemin heeft ingestemd met het maken van afspraken om het welslagen van de beurs niet in gevaar te brengen. Daaruit kan dus niet worden afgeleid dat Het Anker nog rekening hield met aanspraken van Montis. Nu een andere lezing niet is verdedigd laat staan aannemelijk gemaakt, gaat de rechtbank daarvan uit. Dat brengt mee dat aan deze vaststellingsovereenkomst voor wat betreft de Armada, Bingo en Twist geen betekenis toekomt. Ten aanzien van de Kira en de Twiggy geldt het navolgende.

4.11. Vast staat dat partijen op de beurs in Keulen in januari 2005 mondelinge afspraken hebben gemaakt. De omstandigheid dat Het Anker de door Montis nadien opgestelde vaststellingsovereenkomsten niet heeft ondertekend, doet aan het bestaan of de rechtsgeldigheid van die afspraken niet af. Partijen verschillen (deels) van mening over de inhoud van de afspraken.

4.12. Het Anker stelt, zo begrijpt de rechtbank, dat twee afspraken zijn gemaakt die Het Anker beide is nagekomen. Op de tweede afspraak zal onder 4.14. worden ingegaan.

In de eerste plaats zou Het Anker Montis hebben toegezegd een aantal zitmeubelen uit haar collectie te halen. Bij antwoord noemt Het Anker de - hierboven aangehaalde - Twist en Armada. Tijdens de comparitie van partijen heeft zij verklaard dat zij met Montis heeft afgesproken dat ze behalve de Twist en de Armada ook de Twiggy uit de collectie zou halen.

Montis heeft tijdens de comparitie die laatste afspraak bevestigd. Het Anker stelt vervolgens dat zij zich aan de toezegging heeft gehouden door de drie genoemde zitmeubelen de eerstvolgende periode uit de collectie te halen. Dat heeft Montis niet weersproken. Bij dagvaarding stelt Montis enkel vast dat deze drie zitmeubelen inderdaad niet meer op de website van Het Anker voorkomen. Er moet dan ook, bij gebreke van een gemotiveerde betwisting, van worden uitgegaan dat Het Anker haar toezegging aan Montis gestand heeft gedaan.

4.13. De vraag is of correcte nakoming van die afspraak door Het Anker verplichtingen voor Montis meebrengt. Het Anker stelt dat Montis van haar zijde heeft toegezegd haar bezwaren te zullen intrekken. Ten aanzien van de - hier niet meer te bespreken - Twist en Armada heeft Montis die toezegging niet betwist. Dat geldt evenwel niet ten aanzien van de Twiggy. Montis betoogt dat zij, hoewel zij erkent dat Het Anker zich heeft gehouden aan haar toezegging de Twiggy uit de collectie te halen, haar rechten ten aanzien van de Twiggy niet heeft prijsgegeven. Om vast te kunnen stellen wat partijen over de Twiggy zijn overeengekomen en of Montis ten aanzien van de Twiggy haar rechten heeft prijsgegeven zoals Het Anker stelt, zou

nadere bewijslevering noodzakelijk zijn. Gelet op wat onder 4.20. en volgende zal worden overwogen, kan bewijslevering over de Twiggy echter achterwege blijven. De vorderingen met betrekking tot de Twiggy liggen eveneens voor afwijzing gereed.

4.14. De tweede afspraak waarvan Het Anker stelt dat partijen die in januari 2005 hebben gemaakt, is dat Het Anker de rits aan de achterzijde van de Kira 10 centimeter naar boven zou verlengen. Dat is bevestigd door Montis die bij dagvaarding voorts heeft aangevoerd dat deze aanpassing uiterlijk op 1 maart 2005 moest zijn gerealiseerd. Er moet van worden uitgegaan dat Het Anker zich aan deze afspraak heeft gehouden. Montis heeft uitsluitend verklaard dat zij niet heeft gecontroleerd of Het Anker de rits daadwerkelijk heeft aangepast.

Dit had - waar Het Anker de rits juist op verzoek van Montis heeft verlengd- wel op de weg van Montis gelegen. De onbekendheid bij Montis kan Het Anker niet worden tegengeworpen.

4.15. Het Anker betoogt dat, waar zij ook ten aanzien van de Kira haar afspraak is nagekomen. Montis van haar zijde de toezegging dat zij ten aanzien van de Kira haar bezwaren intrekt, moet naleven. Montis betwist evenwel dat de afspraak over de rits de enige afspraak over de Kira was. Volgens haar is nog een afspraak gemaakt met betrekking tot de Kira, te weten dat partijen na afloop van de beurs nader overleg zouden voeren over verdere noodzakelijke aanpassingen aan de Kira en dat eerder geen sprake zou zijn van het laten varen van bezwaren. Deze laatste afspraak heeft Het Anker gemotiveerd betwist.

4.16. De rechtbank acht bewijslevering noodzakelijk ten einde te kunnen vaststellen wat partijen ten aanzien van de Kira hebben afgesproken. Ingevolge de hoofdregel van artikel 150 Rv, draagt Het Anker de bewijslast van de inhoud van de afspraak over de Kira. Zij beroept zich immers, bij wege van bevrijdend verweer, op de rechtsgevolgen van de overeenkomst.

4.17. Gelet op (i) de afspraak over het verlengen van de rits met 10 centimeter bij de Kira, die tussen partijen niet in geschil is, (ii) de context waarin deze afspraak geacht moet worden te zijn gemaakt waarin Montis Het Anker aanspreekt op auteursrechtinbreuk en slaafse nabootsing door de Kira en ten slotte (iii) het inmiddels door de rechtbank als vaststaand aanvaarde feit dat Het Anker conform deze afspraak heeft gehandeld, acht de rechtbank het voorhands bewezen dat de afspraak tussen partijen uitsluitend inhield dat Het Anker de rits zou verplaatsen en Montis vervolgens haar bezwaren zou laten varen. Het laat zich anders immers moeilijk verklaren waarom Het Anker zich moeite zou getroosten de aanpassingen te doen aan één van haar modellen en daarvoor kosten te maken, als zij daarmee geen enkele zekerheid zou hebben dat de discussie daarmee teneinde zou zijn. Montis is ook niet specifiek geweest wanneer partijen dan verder zouden praten en welke resultaten dan beoogd werden, terwijl Montis evenmin heeft gesteld, laat staan aannemelijk heeft gemaakt, dat zij conform de beweerdelijk gemaakte afspraak inderdaad heeft getracht tot nadere afspraken te komen. De

rechtbank zal Montis echter in de gelegenheid stellen tegenbewijs te leveren van het behoudens dat tegenbewijs als vaststaand aangenomen feit dat partijen bij gelegenheid van de beurs in Keulen in januari 2005 hebben afgesproken dat Montis haar bezwaren tegen de Kira zou laten varen indien Het Anker de rits op de achterzijde van de Kira met 10 centimeter naar boven zou verlengen.

4.18. Indien Montis slaagt in dit tegenbewijs, kan de vraag aan de orde komen welke aanvullende afspraken dan wel zijn gemaakt. In ieder geval is dan niet komen vast te staan dat Montis haar bezwaren met betrekking tot de Kira heeft laten varen.

4.19. Indien Montis niet slaagt in dit tegenbewijs, liggende vorderingen van Montis ook ten aanzien van de Kira voor afwijzing gereed.

Twiggy: geen overeenstemming of slaafse nabootsing

4.20. Hoewel voorafgaand aan de vaststelling of sprake is van auteursrechtinbreuk de vraag voorligt of de Charly en de Chaplin (nog) auteursrechtelijk zijn beschermd, merkt de rechtbank reeds nu op dat deze laatste vraag ten aanzien van de Twiggy onbeantwoord kan blijven. De rechtbank is namelijk van oordeel dat de Twiggy hoe dan ook geen inbreuk maakt. De rechtbank is evenmin van oordeel dat de Twiggy moet worden aangemerkt als een onrechtmatige (slaafse) nabootsing van de Charly of de Chaplin.

4.21. Kenmerkend voor de Charly en de Chaplin (zie onder 2.3.) zijn onder meer de ranke poten, onderin verbonden door een kruisverbinding, de doorlopende bekleding in de armleggers en de rugleuning de lichte s-vorm van de rugleuning die doorloopt in de poten.

Daarnaast heeft Het Anker gewezen op de kenmerken- de plooivorming als gevolg van de losse stoffering, de afwezigheid van een 'kapregel' aan de bovenzijde van het frame en de wieldoopen.

4.22. Hoewel onmiskenbaar enige van de bovengenoemde elementen zijn overgenomen in de Twiggy - de ranke poten, de doorlopende bekleding- maakt dit naar het oordeel van de rechtbank niet dat gesproken kan worden van eenzelfde totaalindruk. Dat geldt met name waar de Twiggy een bank is en geen eetkamerstoel zoals de Charly en de Chaplin. Maar ook overigens is sprake van verschillen op meet dan ondergeschikte onderdelen. De Twiggy heeft geen wielen, geen kruisverbinding bij de poten, geen s-vorm in de rugleuning en poten en een vaste, gladde bekleding. Al met al maakt het bovenstaande dat Het Anker met de Twiggy geen inbreuk maakt op een eventueel aan Montis toekomend auteursrecht op de Charly en de Chaplin.

4.23. Ten aanzien van de door Montis gestelde slaafse nabootsing stelt de rechtbank voorop dat, zolang geen inbreuk wordt gemaakt op een absoluut intellectueel eigendomsrecht, het op zichzelf niet onrechtmatig is om aan te haken bij andermans product.

Pas zeer vergaande nabootsing zal als onrechtmatig kunnen worden bestempeld.

Er dient dan sprake te zijn van een zodanige gelijkenis dat als gevolg daarvan verwarring te duchten is en dat die verwarring vermijdbaar is zonder aan de deugde-

lijkheid en bruikbaarheid afbreuk te doen. Daarvan is naar het oordeel van de rechtbank in dit geval geen sprake reeds omdat de Twiggy, mede gezien hetgeen daarover onder 4.22. is overwogen, voldoende afstand van de vormgeving van de Charly en de Chaplin houdt. Verwarring ligt daarom niet voor de hand. De overige door partijen aangevoerde standpunten kunnen verder onbesproken blijven.

imitaties door Nederlandse handelaren

4.24. Ten slotte heeft Montis nog aangevoerd dat een aantal Nederlands handelaren onrechtmatige nabootsingen van de Charly en de Chaplin, afkomstig van Het Anker, op de markt heeft gebracht. Montis stelt dat dit handelen Het Anker moet worden toegerekend.

4.25. De rechtbank is van oordeel dat Montis, in het licht van het door Het Anker gevoerde verweer, onvoldoende heeft gesteld om te kunnen vaststellen dat Het Anker enige hand heeft gehad in verwijzingen naar de Charly en de Chaplin door derden, nog daargelaten of sprake is van onrechtmatig handelen. Het Anker heeft onweersproken aangevoerd dat Lentink en Meubelhal Oud Zuid zelfstandige klanten van haar zijn en dat zij geen bevoegdheid heeft advertenties of websites te controleren. Op dit onderdeel zal de vordering van Montis daarom worden afgewezen.

4.26. Ten slotte merkt de rechtbank het volgende op. De vorderingen van Montis zijn zodanig geformuleerd dat de gestelde inbreuken op de Kira, Cleopatra, Bingo, Rio, Twist, Twiggy en Armada aangeduid worden als deel van een groter geheel. Nu, zoals hierboven is gebleken, reeds ten aanzien van een aantal modellen de gestelde inbreuken niet vast zijn komen te staan en een inbreuk op andere dan de gevoerde modellen niet aannemelijk is gemaakt, zullen de vorderingen in de gekozen brede formulering hoe dan ook worden afgewezen. Of ten aanzien van de Kira sprake is van inbreuk op de rechten van Montis, zal eerst na bewijsoverlevering kunnen worden vastgesteld.

4.27. Iedere verdere beslissing zal worden aangehouden.

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. stelt Montis in de gelegenheid tegenbewijs te leveren van het behoudens dat tegenbewijs als vaststaand aangenomen feit dat partijen bij gelegenheid van de beurs in Keulen in januari 2005 hebben afgesproken dat Montis haar bezwaren tegen de Kira zou laten varen indien Het Anker de rits op de achterzijde van de Kira met 10 centimeter naar boven zou verlengen,

5.2. bepaalt dat de zaak weer op de rol zal komen van 10 september 2008 voor uitlating door Montis of zij bewijs wil leveren door het overleggen van bewijsstukken, door het horen van getuigen en/of door een ander bewijsmiddel,

5.3. bepaalt dat Montis, indien zij geen bewijs door getuigen wil leveren maar wel bewijsstukken wil overleggen, die stukken direct in het geding moet brengen,

5.4. bepaalt dat Montis indien zij getuigen wil laten horen, de getuigen en de verhinderdagen van de partijen en hun advocaten op dinsdagen in de maanden septem-

ber tot en met november 2008 direct moet opgeven, waarna dag en uur van de zitting zullen worden bepaald,

5.5. bepaalt dat dit getuigenverhoor zal plaatsvinden op de terechtzitting van mr. M.J. Blaisse in het paleis van justitie te Arnhem aan de Walburgstraat 2-4,

5.6. bepaalt dat alle partijen uiterlijk twee weken voor het eerste getuigenverhoor alle beschikbare bewijsstukken aan de rechtbank en de wederpartij moeten toesturen,

5.7. houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.J. Blaisse en in het openbaar uitgesproken op 27 augustus 2008.
